

[Lange.]

efterfølgende Aar. Jeg nævner f. Eks. den Frøavl, der er baseret paa Eksport. En saadan Frøavl vil naturligvis ikke kunne opretholdes i kommende Aar, og de Landmænd, som i Forvejen har maattet aflevere meget i Forhold til deres Beholdninger, kan ikke tilbageholde det Kvantum, de skal bruge til en saadan udvidet Kornsaaning.

Der er ogsaa Tilbageholdelsesretten til Heste, Kreaturer og Svin. Det er knebne Kvanta, man her har Lov til at holde tilbage, men der er vel intet at stille op heroverfor. Jeg kan godt se, at det er ganske overordentlig vanskeligt at komme til en Ordning, der mere retfærdigt end denne kan løse alle de mange Spørgsmaal, der her opstaar.

En stor Vanskelighed ved denne Tilbageholdelsesret, som, efter hvad man mener fra flere Sider, vil komme til at dreje sig om mange, ikke alene Tusinder, men Titusinder af Ejendomme, er den Kontrol, der skal føres. For det første vil den i mange Tilfælde være ubehagelig for den Landmand, som ærligt vil opfylde sine Forpligtelser, men jeg synes ogsaa, den maa være meget vanskelig at gennemføre i Praksis. I § 2, 2det Stykke, findes Bestemmelserne om, hvorledes Kontrollen skal gennemføres. Der staar:

„Paa de omhandlede Ejendomme skal Aftærskningen og Afleveringen af Kornet, Opbevaringen og Anvendelsen af Saasød samt Anvendelsen af Foderkornet ske under Kontrol af det kommunale Kornnævn efter nærmere derom fastsatte Regler.“

Hvis denne Kontrol skal være effektiv, faar de kommunale Kornnævn noget at bestille! Det bliver næsten nødvendigt, at der er en, der opholder sig paa hver af disse Ejendomme, saa længe hele Afleveringen ikke har fundet Sted. Det kan naturligvis ikke blive saaledes, og jeg kan ikke se andet, end at det vil volde mange Vanskeligheder at gøre Kontrollen effektiv. Det skulde nødigt gaa saadan, at det skulde blive alt for dyrt at være ærlig.

I § 4 findes Bestemmelserne om de Priser, der skal betales for det Korn, der skal afleveres. De Forhandlinger, der har været, og Udtalelser, der paa anden Maade er kommet frem, viser, at nogle synes, at disse Priser er for lave, medens andre synes, at de er for høje. Vor Opfattelse er, at disse Priser er helt tilfredsstillende for Landbruget. Vil man fra anden Side hævde, at Priserne er for høje, ud fra det Synspunkt, som paa en Maade kan siges at være natur-

ligt, at en meget stor Stigning er uheldig i den nuværende Situation — det er jo i Forhold til Priserne i Fjor en meget stor Stigning —, vil jeg henvise til, at Sammenligningen med Priserne i Fjor ikke helt kan holde Stik.

Priserne i Fjor blev sat paa et Tidspunkt, hvor Udviklingen ikke var til at overse, men jeg vil gerne have Lov til at nævne, hvorledes jeg dengang udtalte mig om dette Spørgsmaal her i Landstinget. Vi havde ikke noget at gøre med at fastsætte Priserne, idet disse blev sat efter en Overenskomst, der var truffet mellem den højtærede Landbrugsminister og Landbrugsraadet, og vi fik kun Lejlighed til at drøfte Priserne her i Rigsdagen derved, at der samtidig blev forelagt et Lovforslag om Afgift paa Hvede og Hvedemel. Jeg sagde dengang, at det var min personlige Opfattelse, at

„Priserne maa anses for relativt tilfredsstillende, i hvert Fald naar man sammenligner med de Priser, som var gældende for faa Uger siden, og de Priser, der havde været Udsigt til, hvis Europas Fred ikke var blevet brudt. Om Priserne ogsaa vil vise sig at være tilfredsstillende, hvis de skal sammenlignes med den kommende Tids Priser paa Oliekager og udenlandsk, for øvrigt ogsaa indenlandsk Foderkorn, som i mange Tilfælde skal transporteres fra den ene Ende af Landet til den anden, er et Fremtidsspørgsmaal, hvis Besvarelse i høj Grad vil afhænge af, hvor store Vanskeligheder vor Tilførsel kommer ud for.“

Saaledes som jeg til Dels forudsaa, kom vore Tilførsler ud for meget store Vanskeligheder; der gik ikke lang Tid, før vi maatte betale høje Priser for udenlandsk Korn og Oliekager, og Landmændene maatte betale meget høje Priser for disse Varer i Løbet af Vinteren. Derfor maa man sige, at den Kornpris, der blev sat, saaledes som Udviklingen blev, var absolut for lav for de Landmænd, der maatte aflevere Kornet.

Men ogsaa fra et andet Synspunkt mener jeg, man maa sige, at Priserne maa være ikke alene tilfredsstillende for Landbruget, men ogsaa tilfredsstillende for den øvrige Del af Befolkningen, nemlig naar man tager Hensyn til den Ulighed i Landbrugets og de øvrige Erhvervs økonomiske Vilkaar, som nu har været gældende i en Aarrække. Man maatte være klar over, at en Udjævning af denne Ulighed maatte komme den Dag, da der blev Mulighed for en Forhøjelse af Landbrugets Priser. Jeg tror derfor, at en Kritik af de i det foreliggende Lovforslag fastsatte Priser ikke er